

жрецы едва можаха да удержашъ Идола си за да го не сокруши. Но капо видѣха какъ магарешо опъ все шова нищо не разумѣва, паче помного скаче и лудува, абіе пощо свалиха напредъ Идола си, всеха му злапаша узда, и соблекоха го опъ злапошканны оны покровцы, и пощо ошкръшиха опъ плещища нѣкои расшовы колцы, начнаха да го мажашъ, да го гладашъ и да го шунашъ добрѣ опъ главаша до опашкаша, за да го научашъ да познае себе си кой е, какъ му е имешо, и кого носи.

Тоя примѣръ приличе на оныя, коишо имахъ нѣкое званіе или чинъ на себе си, и возгордѣвшесе не исполнявахъ должностъ ша си.

Орелъ и Лисица направиха помежду си пріашелшво, и рекоха да живѣягъ наедно, чесо ради направи Орелъ гнѣздошо си на едно високо дръво, а Лисицаша влѣзна въ шуплинаша при кореняшъ му, гдѣшо и роди лисичеша. Но въ единъ день капо бѣ излѣзна Лисицаша да спражи себѣ препишаніе, орелъ слѣзна въ шуплинаша, и взе лисичеша ей, и ги занесе въ гнѣздошо си, за да нахрани пилеша си. Лисица пришедши капо не намери дѣцаша си, абіе подвигна